

prima instanță: O. Parfeni
instanța de apel: N. Traciuc. M. Anton, I. Cotruță

nr. 2rac-307/16

ÎNCHEIERE

03 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 34

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Cooperativei de
Construcție a Garajelor nr. 34 împotriva Societății Comerciale „LASCAUT
PRIM” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la repararea prejudiciului
material și compensarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, prin
care a fost respins apelul declarat de Cooperativa de Construcție a Garajelor
nr. 34, menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 03 aprilie 2014, Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 34 a depus
cerere de chemare împotriva SC „LASCAUT PRIM” SRL cu privire la repararea
prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că prin procesul-verbal din 27 iulie 2012 al
CCG nr. 34, în prezența membrilor cooperativei au fost constatate deteriorările
rețelelor electrice subterane ID-0,4 kv Pt-876/13 spre CE-4734 cu puterea
maximă de 80 kw 220/380 v, NLC 226 1279 ce aparțin cooperativei.

Afirmă că s-a mai constatat amplasarea pe rețelele electrice a CCG nr. 34
o spălătorie auto și un atelier de reparație auto ce aparține firmei
SC „LASCAUT PRIM” SRL din str. Liviu Deleanu 18, iar deteriorarea rețelelor
electrice s-a constatat a fi cauzate de inundarea acestora din apele ce provin de la
spălătorie auto.

Susține că Inspectoratul Energetic de Stat a constatat că amplasarea
clădirilor spălătoriei auto și stației de deservire auto pe traseul LEC, care se află
la balanța CCG nr. 34, contravine cerințelor pct. 2.3.85 a Normelor de
Amenajare a Instalațiilor Electrice (NAIE).

Subliniază că prin cererea din 07 august 2012 adresată administrației
SRL „LASCAUT” a solicitat respectuos efectuarea lucrărilor de reproiectare a

rețelelor electrice ce le aparțin în baza unor condiții tehnice coordonate cu ei ce ar prevede strămutarea rețelelor electrice subterane sau reconectarea CCG nr. 34 la alt punct de consum. În lipsa unui răspuns, la 10 octombrie 2012 reclamantul s-a adresat repetat cu aceleași cerințe, însă careva măsuri nu au fost luate în acest sens.

Menționează că la 17 septembrie 2012 prin avizul de racordare nr. F40202012090005 a ÎCS „RED UNION FENOSA” s-a dispus racordarea CCG nr. 34 la alt punct de consum. Prin proiectul de execuție nr- 03/05-13-REE, s-a stabilit modalitatea de racordare a punctului de consum CCG nr. 34. Prin devizul de cheltuieli a SRL „TTA ELECTRO” la executarea lucrărilor de electromontaj la punctul de consum CCG nr. 34 s-a stabilit suma de 127 838, 4 lei.

Explică că la 10 martie 2013 prin scrisoarea expediată prin intermediul serviciilor poștale recepționată de pârât la 12 martie 2013, a solicitat acestuia pe cale amiabilă suma de 127 838, 04 lei, însă ultimul a refuzat.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 20 al Constituției, art. 1413 Cod civil, art. 50 din Legea cu privire la energia electrică nr. 124-XVII din 23 decembrie 2009, art. 5, 7, 28, 32, 85 alin. (4), 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, repararea din contul pârâtului SC „LASCAT PRIM” SRL a prejudiciului material de 127 838, 4 și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 31 iulie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de CCG nr. 34 și menținută hotărârea primei instanțe.

La 12 aprilie 2016, CCG nr. 34 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță sau pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Obiectează că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor pricinii, având o poziție unilaterală, nu a examinat și nu a dat apreciere obiectivă la toate probele din dosar.

Afirmă că instanța de apel a omis să se expună în privința normelor materiale menționate în cererea de apel, or prin răspunsul Inspectoratului Energetic de Stat nr. 25/01-246 din 18 octombrie 2010 a fost stabilit incontestabil amplasarea spălătoriei auto și stației de deservire auto, proprietatea SRL „LASCAUT PRIM” pe traseul LEC, care aparține CCG-34, ceea ce contravine cerințelor pct. 2.3.85 din Normele de Amenajare a Instalațiilor Electrice.

Subliniază că instanța de apel a încălcat prevederile art. 381 alin. (2) CPC, întrucât recurentul nu a cunoscut despre faptul că în instanță de apel a fost depusă referință de către apelant.

La 27 iunie 2016, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de către CCG nr. 34 cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 01 martie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 48 vol. II).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 12 aprilie 2016 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 34, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile

trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 34, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 34 ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 34 se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic